

عنوان مقاله:

مروری بر راه‌های نانوتکنولوژی در تشخیص بیماری الزایمر

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی علوم و فناوری نانو (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

اعظم استاوندی - تهران خ استاد نجات‌اللهی دانشگاه پیام‌نور مجتمع علوم پایه و کشاورزی گ

شکوفه دلخواهی

خلاصه مقاله:

الزایمر بی‌نظمی و اختلال مغزی پیشرونده‌ای است که هیچ‌گونه راه‌درمانی و بالینی مناسبی تا به امروز برای آن کشف نشده است. اولین بار الزایمر توسط پزشکی آلمانی به نام الویس الزایمر در سال 1906 نامگذاری و توصیف شد. الزایمر علت عمده‌ی زوال عقل در افراد بالای 65 سال است که علائمی نظیر اختلال در حافظه بلندمدت، کاهش یادگیری، عصبانیت، کج خلقی، عدم ثبات در رفتار و ... دارد. براساس آخرین مطالعات 26.6 میلیون نفر از مردم دنیا تا سال 2006 مبتلا به الزایمر شدند و تخمین زده می‌شود که تا سال 2050 به 100 میلیون نفر افزایش یابد. یعنی تقریباً 1 مبتلا در هر 85 نفر مطالعات نشان می‌دهد که β آمیلوئید نقش مهمی در ایجاد بیماری الزایمر دارد. β آمیلوئید لیگومرهای نامحلول تجمع یافته‌اند که تحت عنوان ADDL شناخته شده‌اند. ADDL توکسین عصبی با خاصیت ایمونوژنری است که در بیماران مبتلا به الزایمر وجود دارد بنابراین یافتن وسیله‌ای با حساسیت بالا برای تشخیص ADDL در مایعات بدن می‌تواند روش تشخیصی خوبی برای الزایمر باشد. این مقاله برپایه‌ی مطالعات انجام شده در سالهای اخیر در مورد استفاده‌ی نانو در تشخیص و درمان الزایمر می‌باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/103637>

